

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206195
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4617206195.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: C.. U. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX O., X. XX/XX, zastúpená: Mgr. Juraj Šimuny, advokát so sídlom Nám. M.R. Štefánika 30/33, Topoľčany, proti žalovanému: L. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX O., X. XX/XX, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 03. novembra 2017 č. k. 6C/63/2017-11, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobkyni priznáva nárok na náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie neodkladným opatrením rozhodol tak, že nariaďuje žalovanému, aby nevstupoval dočasne do rodinného domu súp. č. XX v obci O., ulica X. XX/XX, nachádzajúceho sa na parcele č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 203 m² a na pozemok parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc.č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 203 m² a parc.č. XX záhrady o výmere 148 m² nachádzajúcich sa v kat. úz. O. zapísaných na LV č. XXX, a to do právoplatnosti rozhodnutia vydaného v konaní vo veci samej. Súd uložil žalobkyni povinnosť, aby v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti žalovanému žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania nehnuteľnosti špecifikovanej vo výroku I. tohto uznesenia. Súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. e), § 326 ods.1, § 328 ods.2, § 329 ods.1,2, § 332 ods.2, § 336 ods.1,3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) tým, že návrh žalobkyne na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia bol dôvodne podaný. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 02.11.2017 podala žalobkyňa na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, domáhajúc sa zákazu priblíženia sa žalovanému do spoločného obydľia, čo predstavuje priestor rodinného domu a príľahlého pozemku na X. ulici XX v O.. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenie podala z dôvodu ohrozovania na živote, psychického týrania, vyhrážania sa zabitím a obmedzovania osobnej slobody, dôvodiac ďalej tým, že so žalovaným sú od februára 2017 bývalými manželmi. Obývajú spoločne domácnosť na ulici X. XX, O., kde obaja sú vlastníkami tejto nehnuteľnosti. V spoločnej domácnosti bývajú s ich tromi nezaopatrenými deťmi. Dňa 29.10.2017 bola nútená podať trestné oznámenie na žalovaného, nakoľko ju o 19.20 hod. prenasledoval na čerpaciu stanicu Benzinol v Tovarníkoch. Sedela v osobnom automobile so svojim kamarátom, prišiel za nimi žalovaný a vyhrážal sa jej zabitím, vulgárne jej nadával. Snažila sa mu vyhnúť a odísť autom preč, čomu sa snažil zabrániť, ohrozoval ju svojím vozidlom, pričom jej rozbil spätné zrkadlo a následne ju prenasledoval a ohrozoval jazdou predchádzaním, brzdením a následným cúvaním po celej hlavnej ulici. Kamarát počas jazdy volal na políciu a operátorka ju vyzvala na podanie trestného oznámenia na políciu. Po príchode na policajnú stanicu jej volala najstaršia dcéra, že žalovaný prišiel

domov, nadával na jej osobu, táto sa ho snažila uklidniť, aby nenadával pred mladšími súrodencami, pretože sa boja a plačú, na čo on na staršiu dcéru zareagoval agresívnym spôsobom, chcel ju udrieť, ona sa veľmi bála a následne ušla. Na upozornenie od dcéry poslala tam policajnú hliadku, ktorá ho priviedla na príslušné policajné oddelenie. Medzitým vypovedala na polícii o správaní sa žalovaného, čo je vedené na OOPZ v Topoľčanoch pod ČVS: ORP-604/TO-TO-2017. Súd prvej inštancie mal za preukázané z listu vlastníctva č. XXX pre kat. úz. O., že žalobkyňa a žalovaný sú vedení ako podieloví spoluvlastníci každý v 1-ici nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. O. parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 203 m² a parc. č. XX záhrady o výmere 148 m². Ako stavby je vedený rodinný dom súp. č. XX na parc. č. XX. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija mal za preukázané, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Topoľčany, Obvodné oddelenie PZ v Topoľčanoch pod ČVS: ORP-604/TO-TO-2017 dňa 30.10.2017 vydalo potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija. Podľa § 27a ods.1 Zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov bol dňa 30.10.2017 o 15.15 hod. žalovaný za prítomnosti nezúčastnenej osoby vykázaný zo spoločného obydlija ohrozenej osoby U. X., t.j. žalobkyne. Vykázanie zo spoločného obydlija sa vzťahuje na rodinný dom a príľahlý pozemok na adrese O., ulica X. č. XX/XX na dobu 10 dní. Z registra Okresného súdu Topoľčany mal súd za preukázané, že manželstvo žalobkyne so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.02.2017 č. k. 9P/39/2017-22 a maloleté deti pochádzajúce z manželstva a to M., nar. 27.12.2000, M., nar. 05.05.2006 a R., nar. 23.01.2009 súd zveril do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný na platenie výživného. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade ide o opatrenie, ktoré sa týka ochrany pred domácim násilím. V zmysle tohto neodkladného opatrenia strane, voči ktorej návrh smeruje (žalovanému), je možné, aby súd uložil, aby dočasne opustil rodinný dom a príľahlé objekty a pozemky, spoločne obývané so žalobkyňou, resp. aby do nich dočasne nevstupoval. Úlohou tohto inštitútu je prostredníctvom rozhodnutia v civilnom konaní pred súdom, eliminovať kontakt páchatela s obeťou a bezprostredne a rýchlo reagovať na aktuálne vzniknutý stav. Žalobkyňa musí preukázať existenciu odôvodneného podozrenia z násillia a to predloženými a relevantnými hodnovernými tvrdeniami a dôkazmi. Súd prvej inštancie skúmajúc, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, po oboznámení sa s návrhom žalobkyne, vrátane vyššie uvedených listinných dôkazov, ako aj spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/39/2017 dospel k záveru, že z návrhu žalobkyne je zrejmé, že navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie na ochranu svojho života, zdravia a majetku, pričom táto bude dosiahnutá tým, že súd zakáže žalovanému vstupovať do rodinného domu, v ktorom spolu bývajú. V návrhu uviedla dôvody, pre ktoré neodkladné opatrenie žiada vydať a to vyhrážanie sa zabitím, vulgárnym nadávaním. Ďalej poukázala na to, že ju žalovaný ohrozoval svojím motorovým vozidlom. Súd posudzujúc návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia z vyššie uvedených hľadísk dospel k záveru, že je dôvodný. Dôvodil tým, že manželstvo žalobkyne so žalovaným bolo rozvedené, avšak naďalej po rozvode manželstva obývajú spoločnú domácnosť v predmetnom rodinnom dome. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods.2 písm. e) CSP je to, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia, predovšetkým fyzického násillia, pričom sa nedá vylúčiť ani psychické týranie. Súd mal dôvodné podozrenie z násillia osvedčené zo samotných skutkových tvrdení žalobkyne v návrhu, ako aj skutočnosti, že dňa 30.10.2017 Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Topoľčany, Obvodné oddelenie PZ v Topoľčanoch ČVS: ORP-604/TO-TO-2017 bolo vydané potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija. Osvedčené skutkové okolnosti odôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov v rozsahu tak, ako je to uvedené o výrokovej časti tohto uznesenia, keď žalobkyňa dostatočne osvedčila nielen potrebu upraviť pomery medzi ňou a žalovaným, ale aj jej bezodkladnosť a naliehavosť. Súd sa stotožnil so skutkovými dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto návrhu vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia. Keďže nariadil neodkladné opatrenie ešte pred začatím konania vo veci samej, uložil žalobkyni podľa § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať žalobu proti žalovanému o jeho vylúčenie z užívania predmetných nehnuteľností s tým, že ak v určenej lehote žalobu na súd nepodá, neodkladné opatrenie súd aj bez návrhu zruší (§ 336 ods. 3 CSP). O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP a žalobkyni, ktorá bola v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia úspešná, priznal nárok na náhradu trov voči žalovanému vo výške 100%.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, domáhajúc sa ním zmeny napadnutého uznesenia a zamietnutia návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že popiera skutkové tvrdenia žalobkyne uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvádza vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Je pravdou, že so žalobkyňou sú rozvedení rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/39/2017

zo dňa 21.2.2017, právoplatne dňa 25.2.2017. On pracuje od roku 2001 ako vodič kamiónu v spoločnosti Lanfer s.r.o., so sídlom X. E. - V.. Jeho pracovná doba začína zväčša v pondelok ráno, avšak niekedy aj v nedeľu večer alebo v noci podľa požiadavky zamestnávateľa. Počas pracovného týždňa trávi čas v kamióne a domov sa vracia v piatok večer, väčšinou však v sobotu v dopoludňajších hodinách. Zriedkavo sa počas týždňa stáva, že má také cesty, že môže prespať doma v O.. Tieto skutočnosti uvádza preto, že žalobkyňa v návrhu uvádza, že ich manželstvo skončilo na základe obmedzovania osobnej slobody, pretrvávajúceho alkoholizmu a verbálnymi útokmi. Vzhľadom na uvedenú prácu a spôsob jej výkonu, nemá možnosť počas pracovného týždňa požívať alkohol, tiež sa počas pracovného týždňa nezdržiava doma, teda nemá žiadnu možnosť obmedzovať osobnú slobodu žalobkyne, nakoľko nie je s ňou, resp. doma. Tiež pretrvávajúci alkoholizmus, ako uvádza žalobkyňa je zrejme vylúčený s poukazom na výkon a dobu práce. Čo sa týka konštatovania žalobkyne ohľadne verbálnych útokov k tomuto sa nevie vyjadriť, čo má na mysli, lebo tieto bližšie nekonkretizuje. Napriek uvedenej pracovnej dobe sa snažil počas existencie ich manželstva, aspoň počas časti soboty a nedele venovať žalobkyňu, táto mu vyčítala, že je celý týždeň sama s deťmi, že by chcela aj niekam ísť, nie len byť doma, v práci a s deťmi. I keď jemu osobne bolo vzácné byť doma a oddýchnuť si doma, lebo celý týždeň bol v kamióne po celej EÚ, zvažil, že naozaj má pravdu, tak občas išli na víkend do nejakého zariadenia na Slovensku. V lete roku 2016 boli v Tatrách a zoznámili sa na tomto pobyte s jednou rodinou zo X., manželia U.. Potom spoločne strávili aj Silvestra roku 2016 a už v danej dobe na žalobkyňu pozoroval, že je nejaká iná, bývala zamyslená, akoby duchom neprítomná. Avšak naďalej boli manželia. Dňa 14.1.2017 žalobkyňu požiadal, aby mu do práce kúpila chleba, toto urobila a keď mu ho doniesla, tak mu povedala, že ho už neľúbi, nič k nemu necíti, ale že si ho váži ako človeka a otca detí, ale nemá sa s ním o čom rozprávať. Tiež mu povedala, že si začala nový vzťah s U. U., vyššie spomínaná rodina, ktorý tiež bol ženatý. Súčasne podala návrh na rozvod manželstva, pričom ho požiadala, aby s návrhom a dôvodmi súhlasil, aby súd ich manželstvo vzhľadom na to, že majú tri deti rozvedol, že ona aj tak už s ním nechce žiť, nakoľko ľúbi U. U. a chce s ním žiť a že jej sľúbil, že sa rozvedie. Ťažko to znášal, lebo prácu ktorú vykonával a jej rozsah, vykonával hlavne pre rodinu vzhľadom na príjem. Súhlasil s návrhom na rozvod manželstva a s dôvodmi, lebo mu prišlo v danom čase, že je v podstate asi jedno, prečo ich manželstvo súd rozvedie. Súd rozsudkom rozvedol manželstvo, on sa doma počas skrátených víkendov veľa nezdržiaval, bol u rodičov, pričom sa snažil nejakým spôsobom vyporiadať ich zaniknuté BSM, lebo najskôr mu žalobkyňa sľúbila, že mu zakúpi byt, keď bude s rozvodom súhlasiť, aby sa mal kde vysťahovať, avšak po rozvodovom konaní, veci sa udiali inak. Vzťah žalobkyne s U. U. trval do 14.4.2017. Postupne sa opäť zblížili, žalobkyňa mu hovorila, že veľmi ľutuje, čo urobila. Žalobkyňa sľúbila, že sa už nikdy nedopustí nevery. Takto postupne obnovili spolužitie asi od mesiaca máj 2017, i keď boli rozvedení. Obnovili spoločnú domácnosť, hospodárenie a spoločnú starostlivosť o deti. Spolu išli na nejaký krátkodobý pobyt, chodievali v lete s deťmi na kúpaliská. V mesiaci august 2017 postupne videl na žalobkyňu zmenu správania, začala viac tráviť čas sama, aj jej vzťah k nemu postupne ostával chladnejší, avšak sa domnieval, že by si po štyroch mesiacoch od obnovenia spolužitia hádam nenašla iného muža, že ešte musí mať v pamäti posledný vzťah a spôsob jeho ukončenia a následky, ktoré táto jej nevera spôsobila. Dňa 29.10.2017 bola nedeľa, v ten večer žalobkyňa znova odišla z domu asi o 18.00 hod., on mal zaparkovaný kamión v Rakúsku, zrejme sa žalobkyňa domnievala, že tak ako zvyčajne pôjde už v noci do Rakúska, avšak išiel až ráno s kolegom na jeho kamióne, čo táto nevedela. Keď žalobkyňa odišla z domu, napadlo mu asi po hodine, že si ide kúpiť na cestu cigarety na najbližšiu čerpacia stanicu. Ako tam zaparkoval, zbadal vozidlo žalobkyne s orosenými oknami zvnútra, pristúpil k vozidlu a otvoril predné dvere na spolujazdcovej strane, tu sedel jemu neznámy muž. On žalobkyňu povedal, či toto je tá kamarátka U., tiež jej povedal, či sa už necíti, že sa takto správa matka troch detí ako najväčšia k... a tiež jej povedal, že ju je málo aj zabiť. Žalobkyňa mu na to povedala, že je taký prij.. magor a nech vypadne. Ako stál medzi otvorenými dverami, začala po tomto rozhovore žalobkyňa cívať s autom a on musel odskočiť, lebo by ho bola otvorenými dverami zrazila. Po tomto žalobkyňa zaradila prvý stupeň a s autom odišla smerom k hlavnej ceste, on išiel do svojho auta, na hlavnej ceste ju obehol a chvíľku išiel vo vedľajšom pruhu vedľa jej vozidla, potom ju predbehol a zabrzdil, pričom aj ona zastavila a keď išiel k jej autu, znova sa s autom pohla a odišla. On tiež nastúpil do auta a išiel za ňou po ceste, keď ju s jeho vozidlom dobehol, tak ju ešte obehol a potom pokračoval v ceste domov. To je celý incident so žalobkyňou. Uznáva, že sa dňa 29.10.2017, kedy našiel žalobkyňu sedieť s iným mužom v jej aute na čerpaciaj stanici v Topolčanoch, nesprávne celkom slušne, pričom touto cestou sa jej chce ospravedlniť, nakoľko od tejto doby s ňou už nehovoril, ani sa nestretol. Na pochopenie jeho duševného rozpoloženia v danom čase uvádza, že mal žalobkyňu stále rád ako ženu, staral sa o ňu, žili ako „manželía“, intímne sa stýkali a to, že ju našiel v aute s iným mužom, ho v danom čase ako nepripraveného na takúto skutočnosť zaskočilo a reagoval emotívne, ovládla ho

ľútosť, zlosť, poníženie z ďalšej nevery žalobkyne po šiestich mesiacoch. Avšak s odstupom času je aj rád, že z nejakého jemu neznámeho dôvodu sa skutočnosti takto udiali. On od uvedenej doby býva u rodičov, žalobkyňu nevyhľadáva, nechodí do zhora opísanej spoločnej nehnuteľnosti a vôbec už nie po zistení, že muž, s ktorým našiel žalobkyňu v aute na čerpacej stanici, parkuje svoje vozidlo vo dvore ich spoločnej nehnuteľnosti, z čoho usudzuje, že buď už tento muž býva v spoločnej nehnuteľnosti alebo sa tam zdržiava len občasne. Za daného stavu medzi ním a žalobkyňou on už nemá záujem o užívanie spoločnej nehnuteľnosti, toto sa mu javí ako nepredstaviteľné. Je si vedomý tej skutočnosti, že pokiaľ by trval na ďalšom užívaní nehnuteľnosti za vzniknutej situácie, dochádzalo by už len z jeho osobnej prítomnosti v jednej nehnuteľnosti so žalobkyňou ku konfrontačným situáciám, ktorým sa chce po 29. októbri 2017 vyhnúť a k neustálemu oznamovaniu žalovaného na políciu za vymyslené skutky, ktoré nespáchal voči žalobkyňi. Tvrdenie uvádzané žalobkyňou v žalobe, že sa jej vyhrážal zabitím spočíva len v tom, ako už uviedol, že jej raz povedal, že ju je aj málo zabiť, to je všetko, nič iné v tejto súvislosti nepovedal, ani sa jej nevyhrážal, len konštatoval v tej bezmocnosti, že ani toto by asi nepomohlo, aby nevyhľadávala iných mužov. Ďalšie tvrdenie žalobkyne, že mala strach, je podľa neho aj pravdivé, ale jej strach pramenil z toho, že ju našiel s iným mužom, z jej správania - nevery - a prípadného následku a takýmto spôsobom sa chcela ochrániť pred ním. Žalobkyňa si bola zrejme vedomá, že týmto ich spolužitie definitívne skončilo a tiež sa on môže len domnievať, že podaním trestného oznámenia a tohto návrhu mohla kalkulovať aj s ustanovením § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko si je vedomá, že i keď teraz on býva u rodičov, toto riešenie pre neho nie je definitívne a bude sa domáhať zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto zákazu, aby si vyriešil bytovú otázku, nakoľko za daného stavu je pre neho spoluvlastníctvo nehnuteľnosti bezpredmetné. Súd prvej inštancie vychádzal pri nariadení neodkladného opatrenia len zo skutočností tvrdných žalobkyňou, ktorá ako dôvod a dôkaz obavy z jeho správania použila konanie dňa 29.10.2017, avšak skutkový stav neopísala v celých súvislostiach, za akých okolností prišlo z jeho strany k takémuto konaniu, opísala len skutok dňa 29.10.2017, pričom z obsahu jej podania vyplýva pre neho, že v podstate sú rozvedení manželia a ničím nie je daná určitá dôvodnosť jeho správania. Žalobkyňa neuviedla, že žijú, resp. že žili a tvorili spoločnú domácnosť, že viedli spoločný partnerský život, ktorého súčasťou bol aj intímny vzťah, že spoločne hospodárili, spoločne sa starali a vychovávali ich tri deti. Medzi nimi neexistovala dohoda, že budú žiť takýmto spôsobom, ale každý z nich si môže okrem toho viesť aj iný život, s inými partnermi. V návrhu žalovaná uvádza, že vypovedala na polícii v Topoľčanoch vo veci vyššie uvedeného chovania exmanžela, pričom uvádza „kde ma ohrozoval na živote, psychicky týral, vyhrážal zabitím a obmedzoval na osobnej slobode“. On tomuto opisu skutku rozumie tak, že ju mal psychicky týrať, vyhrážať sa zabitím a obmedzovať na osobnej slobode na polícii v Topoľčanoch, čo vo všeobecnosti nie je možné, v priestoroch polície mať prejavy takéhoto správania a pokiaľ áno, je oprávnením polície znemožniť takéto správanie. Pokiaľ žalobkyňa mala na mysli jeho správanie pred uvedeným skutkom (29. 10.2017), tak je toho názoru, že toto je potrebné popísať konkrétne, v čom spočívalo, ako sa prejavovalo psychické týranie, konkrétny dej, skutočnosť ako a kedy ju obmedzoval na osobnej slobode. Pokiaľ by z jeho strany boli prejavy takéhoto správania a tieto žalobkyňa osobne zažila, vedela by ich presne špecifikovať, konkretizovať a opísať i priebeh, dej, spôsob a čas, tak ako to má na mysli ustanovenie § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa sa neúplným a čiastočne nepravdivým opísaním skutočností domáha ochrany svojej osoby pred predpokladaným jeho hnevom a následným jeho správaním, súc si vedomá porušenia svojho sľubu, že už nebude vyhľadávať známosti s inými mužmi. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia považuje za nedôvodný, ktorý vychádza z neúplného a čiastočne nepravdivého opísania skutočností osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a potom rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. K podanému odvolaniu pripojil čestné prehlásenie R. V. zo dňa 17.11.2017.

3. Žalobkyňa sa písomne vyjadrila k podanému odvolaniu žalovaného. Uviedla, že tvrdenia žalovaného uvádzané v odvolaní, že „nemá možnosť požívať alkohol počas pracovného týždňa vzhľadom k tomu, že pracuje ako vodič kamiónu“ sú zavádzajúce, nakoľko žalovaný požíval alkoholické nápoje hlavne cez víkend až v takej miere, že mu bol v roku 2015 odobratý vodičský preukaz za zostatkový alkohol. Manželstvo bolo medzi žalobkyňou a žalovaným rozvedené aj na základe toho, že žalovaný pravidelne požíval alkohol, verbálne útočil na žalobkyňu a obmedzoval jej osobnú slobodu takým spôsobom, že ju neustále prenasledoval. Po rozvedení manželstva sa žalovaný počas víkendu zdržiaval stále doma, kontroloval žalobkyňu a prenasledoval ju, stále za ňou chodil a vyčítal jej, „že sa stretáva s inými mužmi a spáva s nimi“. Tvrdenia žalovaného, že mu žalobkyňa mala uviesť, „že sa už nikdy nedopustí nevery a že na iného chlapa už nepozrie“ sa nezakladajú na pravde, práve žalovaný sa žalobkyňi vysmieval,

ponižoval ju, „že po rozchode s ním, si o ňu nikto ani bicykel neoprie.“ Pod vplyvom alkoholu sa žalovaný správal agresívne. Vždy, keď prišiel žalovaný z práce domov, tak sa žalobkyňa z obavy o svoj život a zdravie na ten čas aj s deťmi presťahovala k svojej matke. Žalovaný sa neustále snažil získať prístup k telefónu žalobkyne, o čom sa presvedčila tým spôsobom, že má vo svojom mobilnom telefóne danú aplikáciu, ktorá má tú úlohu, že pri trojnásobnom zadaní nesprávneho PIN kódu, odfoťí osobu, ktorá tento zlý PIN kód zadala, takto si našla žalobkyňa vo svojom telefóne fotku žalovaného. Nakoľko žalobkyňa chcela dať manželstvu šancu, v máji 2017 súhlasila, že so žalovaným obnovia vzájomné spolužitie. Nakoľko žalovaný naliehal na žalobkyňu a sľúbil jej, že sa zmení, že už jej nebude nič vyčítať a dopraje jej viac slobody, ktorú počas manželstva nemala, súhlasila, že vyskúšajú opäť spolu žiť ako manželia. Nie je pravdou, že víkendy trávili v zariadeniach na Slovensku, bolo to len jedenkrát a to v mesiaci jún 2017, kedy žalobkyňa kúpila žalovanému darček k narodeninám wellness pobyt. Po návrate z pobytu žalobkyňa pochopila, že správanie sa žalovaného ako sľuboval, sa nezmení, nakoľko kontrolovanie, prenasledovanie, obmedzovanie osobnej slobody a výčitky z jeho strany neprestávali. Dňa 29.10.2017 bola žalobkyňa s dcérou M. v kine. Nie je pravdou, ako uvádza žalovaný, že z domu odišla o 18.00 hod. Film začal o 17.00 hod a trval približne hodinu a pol, z kina sa vrátila o 18.40 hod. Žalobkyňa opäť odišla z domu o 19.15 hod., bola dohodnutá na stretnutí so svojim kamarátom Y. K.. Nakoľko žalovaný nevedel znieť, že žalobkyňa odišla z domu a nevedel kam ide, prenasledoval ju až na stretnutie. O 19.20 hod. prenasledoval žalobkyňu na čerpaciu stanicu Benzínol v Tovarníkoch. Sedela v osobnom automobile so svojim kamarátom, prišiel za nimi žalovaný a vyhrážal sa jej zabitím, vulgárne jej nadával. Snažila sa mu vyhnúť a odísť autom preč, čomu sa snažil zabrániť, ohrozoval ju svojím vozidlom, pričom jej rozbil spätné zrkadlo a následne ju prenasledoval a ohrozoval jazdou predchádzaním, brzdením a následným cúvaním po celej hlavnej ulici. Kamarát počas jazdy volal na políciu a operátorka ju vyzvala na podanie trestného oznámenia na políciu. Po príchode na policajnú stanicu jej volala najstaršia dcéra, že žalovaný prišiel domov, nadával na jej osobu táto sa ho snažila ukludniť, aby nenadával pred mladšími súrodencami, pretože sa boja a plačú, na čo on na staršiu dcéru zareagoval agresívnym spôsobom, chcel ju udrieť, ona sa veľmi bála a následne ušla. Na upozornenie dcéry tam poslala policajnú hliadku, ktorá ho priviedla na príslušné policajné oddelenie. Vec je vedená na OO PZ v Topoľčanoch pod ČVS: ORP-604/TO-TO-2017. Takýmto prenasledovaním a neustálym kontrolovaním vzbudil žalovaný u žalobkyne dôvodnú obavu o jej život. Na základe vyššie uvedených skutočností Okresný súd Topoľčany vydal dňa 3.11.2017 napadnuté uznesenie. S poukazom na ustanovenie § 705a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a na základe uvedeného má za to, že Okresný súd Topoľčany správne právne vec posúdil, v dostatočnej miere zistil skutkový stav na to, aby v súlade so zákonom vydal uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia.

4. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej. Uviedol, že je pravdou, že mu bol v roku 2015 zadržaný vodičský preukaz na dobu 6 mesiacov pre zistený zostatkový alkohol. Tento skutok sa stal pred dvoma rokmi, od uvedenej doby ale tiež ani pred týmto časom, mu nebol nikdy odobratý vodičský preukaz pre alkohol, ani z iného dôvodu. Trest vykonal, vodičské oprávnenie mu bolo vrátené a ako uvádza, od tejto doby sa žiadneho takéhoto pochybenia v súvislosti s alkoholom nedopustil. Tvrdenie žalobkyne ohľadne alkoholu považuje za zavádzajúce v tom smere, že ako sama dobre vie, jeho pracovná doba kamionistu je taká, že na cesty odchádza niekedy už v nedeľu večer alebo v pondelok skoro ráno, to závisí od zamestnávateľa. Reálne môže požívať alkohol len v sobotu poobede a večer. Tvrdenie žalobkyne o pravidelnom používaní alkoholu je zavádzajúce a vymyslené bez žiadnych dôkazov. V tejto súvislosti na objasnenie stavu ich manželstva a spolužitia uvádza, že to bola práve žalobkyňa, ktorá mu viackrát navrhovala doma, aby si dali po poháriku alebo na rôznych spoločenských podujatiach, pobytoch, pričom sama požívala alkohol. V tejto súvislosti uvádza, že naposledy požil alkohol dňa 8.1.2017 a to tiež doma, keď žalobkyňa urobila nejaký miešaný nápoj. Od tejto doby žiadny alkohol nepil, ani doma, ani v spoločnosti, ani u rodičov, čo žalobkyňa veľmi dobre vie. Tvrdenia žalobkyne, že ju neustále prenasledoval a takto obmedzoval jej osobnú slobodu, nie sú pravdivé, lebo ako už uviedol, doma bol len v sobotu a v nedeľu. Je pravdou, že žalobkyňa mu povedala, že ide s kamarátkou na kávu, že ide do obchodov a pod., čo mu aj bolo zvláštne, nakoľko predpokladal, že bude rada s ním doma, s ich 3 maloletými deťmi, že bude rada, že obnovili „manželské spolužitie“, že jej odpustil neveru. Naopak postupom času, keď sa žalobkyňa presvedčila, že ju má skutočne rád, že jej odpustil, že sa stará o domácnosť, o deti, že ide s nimi von, ide im kúpiť, čo potrebujú do školy, na oblečenie, začalo sa jej správanie meniť, stúplo jej sebavedomie, začala viac hovoriť, že ona je rozvedená, môže si robiť, čo chce, že ju nikto nemôže v ničom obmedzovať, že je slobodná žena a podobne. Deti nechávala čím ďalej tým častejšie počas víkendu doma s ním, chodievala mimo domu, čo odôvodňovala tým, že si potrebuje oddýchnuť. On za danej situácie mladšie dve deti potom zobral k jeho rodičom, kde

čas trávili buď u nich, alebo s deťmi, prípadne so sestrou R. V. išli do Nitry, do Topoľčian a takto sa snažil im urobiť program, išli do kina, do obchodov, do cukrárne. Z uvedeného je toho názoru, že nemal čas a možnosť žalobkyňu prenasledovať, lebo sa musel venovať deťom, ktoré ona zanechala doma s tým, že on im má urobiť program, ona si potrebuje oddýchnuť. Tiež je toho názoru, že týmto tvrdením žalobkyňa dokazuje, že skutočne chodievala ona cez víkend mimo domu (keď ju mal prenasledovať a sledovať) a tiež potvrdzuje aj to, ako sama vo vyjadrení uviedla, „žalovaný sa počas víkendu zdržiaval stále doma, kontroloval žalobkyňu a prenasledoval ju, stále chodil za ňou“, teda naozaj sa cez víkendy nezdržiavala doma. Ďalej chce k tvrdeniu žalobkyne „že sa počas víkendu zdržiaval stále doma“ uviesť, že je pravdou, že sa zdržiaval doma, veď keď ona odchádzala z domu, niekto musel byť s deťmi doma, on s deťmi nebol celý týždeň, boli mu vzácné a tiež kam mal odchádzať, on nemal kam z domu ísť, ani za kým, mal žalobkyňu a deti. Tiež tvrdenie žalobkyne ohľadne pravidelného pitia alkoholu je klamlivé, lebo keď na jednej strane tvrdí, že bol počas víkendu stále doma, tak potom sa musel len doma „opíjať“, keď uvádza, že on pravidelne požíval alkohol, ale toto žalobkyňa vo svojej žalobe, ani vo vyjadrení neuviedla, že žalovaný bol počas víkendu stále len doma a tu sa opíjal, uviedla len všeobecne, že požíval alkohol. Tvrdenie žalobkyne, že vždy keď prišiel z práce domov, tak žalobkyňa z obavy o svoj život a zdravie na ten čas aj s deťmi sa presťahovala k mame, je nepravdivé. Toto začala žalobkyňa robiť až koncom mesiaca september roku 2017. Mama žalobkyne býva v dome, ktorý je v podstate na jednej parcele, teda jej dom je vlastne v ich záhrade. Žalobkyňa chodila bežne za mamou, aj deti. Práve tým, že žalobkyňa začala častejšie chodiť k mame, raz mu povedala, že ide tam pozerať televízor, druhýkrát, že mama niečo potrebuje a že už sa jej nechcelo ísť hore do ich domu, tak tam zostala spať a pod. Takto žalobkyňa začala k matke chodiť spať v čase, keď mala známosť s U. U. a preto mu postupne začínalo dochádzať, že niečo nie je v poriadku, že takéto správanie žalobkyne už nedávno (február, marec 2017) zažil. Čo sa týka tvrdenia, že sa tam presťahovala cez víkend aj s deťmi, nie je pravdivé, lebo deti nechala výlučne na ňom a deti k babke mohli ísť kedykoľvek. Tak ako uviedol, snažil sa deťom urobiť nejaký program, takže neboli so žalobkyňou u jej mamy a tiež žalobkyňa tam nebola, lebo nebola doma. Tiež tvrdenie žalobkyne je rozporné v tom, že na jednej strane tvrdí, že ju mal sledovať cez víkendy a na druhej strane tvrdí, že sa tento čas odsťahovala k mame. Tvrdenie žalobkyne, že z obavy o svoj život a zdravie na ten čas aj s deťmi sa presťahovala k mame, považuje tiež za vymyslené a zavádzajúce, lebo pokiaľ by tieto tvrdenia boli pravdivé, tak žalobkyňa nikdy nemala a nemá problém volať políciu. Je toho názoru, že to bolo z dôvodu, že ešte v danom čase si nebola istá, či sa ho chce zbaviť ako muža alebo nie, teda či jej nová známosť je pre ňu perspektívna. Čo sa týka tvrdení žalobkyne ohľadne telefónu, tento telefón jej zakúpil on, že mala takú aplikáciu to vedel, žalobkyňa mu o tom hovorila. Jej tvrdenie, že si našla vo svojom telefóne fotku žalovaného, keď jej chcel pozerať telefón, nie je pravdou, lebo o tejto aplikácii vedel a pokiaľ by toto tvrdenie bolo pravdivé, tak by predložila o tom súdu dôkaz. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uvádza, že sa jej vysmieval a ponižoval ju. Uvedeným tvrdením žalobkyňa sama potvrdila jeho tvrdenie, že obnovili spolužitie, teda, že žili ako manželia, t.j. spolu hospodárili, starali o deti a intímne sa stýkali. Tiež nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že víkendy netrúvali v zariadeniach na Slovensku, že to bolo len jedenkrát, keď zakúpila pobyt. Tiež čo sa týka dňa 29.10.2017 tvrdenie žalobkyne nie je pravdivé. V uvedený deň bol spolu ich dvoma menšími deťmi, dcérou M. a synom R. u svojich rodičov v Z.. Spolu s rodičmi býva aj jeho sestra R. V. s manželom. K rodičom s deťmi prišiel po 13.00 hod. Boli u nich do 16.00 hod., kedy išiel dcéru M. zaviezť domov do O., lebo bola so žalobkyňou a staršou dcérou dohodnutá, že idú do kina. Potom sa vrátil aj so synom Adriánom naspäť k rodičom a tam bol aj so synom do 19.00 hod., kedy so synom R. odišiel domov. U jeho rodičov v uvedený deň a čas boli v popoludňajších hodinách na návšteve F. K. a U. K. (švagriná a švagor sestry R. V.). Keď odchádzal, títo ešte ostali u rodičov, takže vedia potvrdiť, že tam bol a kedy odchádzal. Toto uvádza z dôvodu, že žalobkyňa tvrdí vo svojom vyjadrení, že ju aj v uvedený deň 29.11.2017 sledoval. On keď prišiel domov do O., žalobkyňa práve odchádzala z domu, on sa s ňou stretol pri bráne. V tejto súvislosti nemôže byť pravdivé tvrdenie žalobkyne, že nevedel znieť, že odišla z domu a nevedel kam. Vedel od dcéry, že idú do kina. V tejto súvislosti uvádza, že keby so žalobkyňou nežili ako manželia, resp. partneri, tak by žalobkyňa nemala dôvod mu nepovedať, že má stretnutie s priateľom Y. K., tento vzťah by pred ním nemala dôvod tajiť. Tiež tvrdenie žalobkyne, že nevedel znieť, že z domu odišla a nevedel kam, potom vyznieva ako schválnosť, protivensťvo z jej strany voči nemu. Domnieva sa, že pokiaľ by žalobkyňa nič nerobila, nemala žiadne iné známosti s mužmi a tieto pred ním ako partnerom netajila, nemala by dôvod mať v telefóne uvedenú aplikáciu, nemala by pred ním čo skrývať, teda kam ide, s kým a kedy. Žalobkyňa okrem svojich tvrdení a zápisnice z polície zo dňa 29.11.2017, nepredložila súdu žiadne iné dôkazy o svojich tvrdeniach, že žalobkyňu prenasledoval, kontroloval, prenasledoval, stále chodil za ňou, obmedzoval jej osobnú slobodu, verbálne na ňu útočil, pravidelne požíval alkohol, vysmieval sa jej a ponižoval ju. Žalobkyňa vo vyjadrení tvrdí, že takéhoto konania sa mal dopúšťať po

rozvođe manželstva, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.2.2017. Pokiaľ takéto jeho správanie pretrvávalo od uvedenej doby, t.j. od marca 2017, resp. od neskoršej doby, toto žalobkyňa nešpecifikuje, prečo nepodala už skôr návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. jeho správanie neoznámila alebo neoznamovala na polícii, pokiaľ takýmto spôsobom sa mal správať voči žalobkyni, ale prvýkrát tak urobila až vtedy, keď ju pristihol vo vozidle s iným mužom. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil súdu listinné dôkazy, čestné prehlásenia R. X. zo dňa 15.12.2017, F. K. zo dňa 15.12.2017, L. L. zo dňa 14.12.2017, U. K..

5. Žalobkyňa sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalovaného. Uviedla, že tvrdenia žalovaného uvádzané vo vyjadrení zo dňa 15.12.2017, že ho žalobkyňa ponúkala pohárikom je výmysel, nakoľko vždy bola proti alkoholu, nakoľko už v detstve mala traumy z toho, čo dokáže alkohol, otec žalobkyne tiež robil doma scény, tak nechcela, aby to pokračovalo aj v manželstve. Práve žalovaný keď prišiel domov, prvá cesta viedla k poháriku alkoholu a pivu a veľakrát ponúkal aj žalobkyňu, asi mu bolo trápne, aby pil sám, na všetkých návštevách a oslavách vždy pil iba on. Žalobkyňa uráža a výsostne sa jej to dotýka, keď žalovaný tvrdí, že ona sama ho navádzala, aby si dali spolu po pohárik, nakoľko vedela, čo bude nasledovať po tom, keď si žalovaný vypije, ako ju bude urážať a psychicky týrať. To, že je žalovaný vodič z povolania, mu nebránilo, aby cez víkendy pil a nie málo, veľakrát mu dohovárala aj vlastná matka, aby prestal a kontroloval sa, lebo jej žalobkyňa viackrát povedala ako sa správa, keď si vypije. Žalobkyňa svoje deti nikdy nenechávala doma samé, sú to aj deti žalobcu a boli na súde dohodnutí, že žalovaný bude s nimi cez víkendy, nakoľko cez týždeň je v práci. Žalobkyňa nepokladala za nič výnimočné, že s nimi trávi v sobotu 3-4 hodiny, kedy ich zanesol k mame, niekedy bol s nimi tam, niekedy odišiel a deti nechal tam, večer ich zaviezol k jej mame s tvrdením, že si potrebuje niečo vybrať a odišiel. Do domu sa vrátil v nočných hodinách, kedy sa po jeho príchode prebudila staršia dcéra, ktorá spala na poschodí, žalobkyňa s deťmi spala u svojej mamy. V nedeľu žalovaný počkal, kým žalobkyňa navarí, dá deťom obed, urobí s nimi úlohy, žalovaný ich potom na 3-4 hodiny niekde zobral. Žalobkyňa zostala doma robiť ďalšie práce, ktoré súvisia s chodom domácnosti, takže nezanechala deti doma samé. V predchádzajúcom vyjadrení žalovaný tvrdil, že sa v dome vôbec nezdržoval, teraz tvrdí, že bol stále doma a staral sa o deti. Keď žalovaný nasledoval žalobkyňu sám, zabezpečil si na to kamarátov, k tomu sa aj sám priznal. Priznal sa aj k tomu, že už chcel žalobkyňu raz zabiť, keď išla žalobkyňa do BA na aute, mal na to privolaných aj kamarátov, ktorí žalobkyni mali na diaľnici skrížiť cestu a mala sa zabiť, ale uvedomil si, že tam sedí aj najstaršia dcéra, tak to v poslednej chvíli odvolal. Dom matky žalobkyne nie je na ich pozemku, je to samostatná jej parcela. To, že žalobkyňa utekala k nej je pravda, žalovaný stále striehol kedy, kde bude v miestnosti sama a tam stále trepal nezmysly, ponižoval ju, urážal, preto boli veľakrát deti stále pri žalobkyni, vtedy si nedovolil nič, aby pred nimi neukázal svoju pravú tvár. Preto žalobkyňa radšej utekala k mame, keď prišiel do domu žalovaný, aby sa žalobkyňa vyhla konfliktom, veľakrát sa za víkend ani nevideli, zostala u svojej mamy. Nechcela ich stretnutia zbytočne vyhrocovať udaniami na polícii, pretože dúfala, že to všetko pochopí a pôjdu každý svojou cestou a nebudú si robiť napriek. Na foto v telefóne má žalobkyňa dôkaz. Nie je pravdou, že žalobkyňa a žalovaný žili spolu ako manželia, nehospodárili spolu, keď žalobkyňa od žalovaného pýtala na platbu za vodu, povedal jej, že on nič platiť nebude a keď nemá na vodu, má predať dom. Žalovaný mal svoj účet, hospodáril si sám, nežili spolu intímne po tom pobyte, kedy si žalobkyňa uvedomila, že ich spolužitie nemá význam, nič z jeho sľubov sa nesplní, dohodli sa, že pôjdu každý svojou cestou. Čo sa týka dňa 29.10.2017 žalovaný sledoval žalobkyňu po odchode z domu na benzínové čerpadlo, nakoľko ju napadol asi po 10 minút od stretnutia. V predchádzajúcom vyjadrení tvrdil, že žalobkyňa odišla z domu o 18.00 hod., ako to žalovaný vedel, keď prišiel domov až o 19.00 hod.? Žalobkyňa so žalovaným už spolu vôbec nekomunikovali, nežili, nehospodárili, žalobkyňa nemala dôvod vysvetľovať žalovanému kam ide. Všetky predchádzajúce opisy a tvrdenia vôbec nesúvisia s vydaním neodkladného opatrenia, ktoré bolo vydané na základe skutku, ktorý sa stal dňa 29.10.2017, čo bolo už úplným vyvrcholením správania sa žalovaného, vyhrázaním sa zabitím žalobkyni, obmedzovaním a blokovaním jej osoby, vulgárnym vyjadrovaním sa na jej osobu, prenasledovaním na ceste, blokovaním jej auta. Celé je to spísané na polícii. V tomto čase staršiu dcéru úplne vylúčil zo svojho života, lebo povedala na polícii pravdu. V máji tohto roku žalobkyňa myslela, že sa dá všetko do poriadku, vtedy mu dala dom kúpnu zmluvou a sama právnička vtedy povedala, že za toto všetko by mal žalobkyňu nosiť na rukách, lebo mal právničke ešte zaplatiť 3 000 €, nemal ich, tak ju nahovoril, aby vybavila niečo v banke, že veď to budú spolu splácať. Žalobkyňa si vybavila úver a sumu 3 000 € za žalovaného zaplatila. Právnička mu povedala, že toto by pre neho žiadna iná žena neurobila, že si to má vážiť a za poďakovanie sa žalobkyni potom na pobyte snažil dostať do telefónu a potom pokračoval v prenasledovaní, najímal si kamarátov, aby žalobkyňu sledovali, urážal ju. Uver spláca žalobkyňa sama, žalovaný neprispieva ako sľúbil.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods.1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,

b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,

c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,

d) niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala,

e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia,

f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,

g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

10. Podľa § 326 ods.1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 326 ods.2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

12. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa § 328 ods. 2 CSP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

14. Podľa § 329 ods.1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Podľa § 329 ods.2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

17. V zmysle citovaného ustanovenia § 325 ods. 1 CSP predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je bezodkladná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava z ohrozenia exekúcie musí byť

v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčená, t. j. musí sa javiť ako pravdepodobná; nárok samotný teda nemusí byť preukázaný. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami sporu, ak tieto vzťahy vyžadujú bezodkladnú úpravu, a ak sa právny vzťah medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu. Zároveň platí, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne vecou strany, ktorá navrhuje neodkladné opatrenie, urobiť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti, resp. neprípustnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 328 ods. 2 CSP). Súd musí mať pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia na zreteli, že neodkladné opatrenie je opatrením výnimočnej povahy, a preto by malo povinného účastníka obmedzovať v prípade jeho nariadenia len v nevyhnutnej miere, pretože iný postup by mohol znamenať prekročenie ústavnosti postupu súdu v konaní o neodkladnom opatrení.

18. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) CSP predstavuje snahu zákonodarcu riešiť otázku domáceho násillia a situáciu jeho obetí. Predpokladom aplikácie týchto ustanovení je určitý stupeň intenzity fyzického, či psychického násillia a to taký, ktorý znamená neznesiteľnosť ďalšieho spoluzitia s páchatelom násillného chovania. Intenzita násillného chovania musí byť teda spôsobilá natoľko znížiť kvalitu a možnosť spoluzitia v spoločnej domácnosti, že sa toto spoluzitie stane objektívne neakceptovateľným, prípadne až nemožným. Uvedené platí nielen v prípadoch žitia v spoločnej domácnosti, či v jednom dome alebo byte, ale napr. aj pre prípady, keď obeť násillia v dome, či v byte priamo nežije, avšak zdržiava sa v ňom, napr. z dôvodu pravidelných návštev iných osôb tam žijúcich. Pre rozhodnutie súdu je preto významným stupeň vyvinutého fyzického či psychického násillia, resp. hrozba takéhoto správania. Keďže rozhodnutie súdu v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP je významným zásahom do práv a predstavuje určitú sankciu vo vzťahu k páchatelovi násillia, musí byť už samotná existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia alebo existencie jeho hrozby dostatočne osvedčená, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, a podobne. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatela násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatela násillia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatela, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012). Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násillím. Osobitnou formou násillia je druhotné ubližovanie. Násillím je aj nezabránenie násilliu.

19. V danej právnej preskúmvanej veci sa žalobkyňa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu prvej inštancie dňa 2. 11. 2017 domáhala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do rodinného domu súp. č. XX v obci O., ulica X. XX/XX, nachádzajúceho sa na parcele č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 203 m² a na pozemok parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 203 m² a parc. č. XX záhrady o výmere 148 m² nachádzajúcich sa v kat. úz. O. zapísaných na LV č. XXX. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že návrh podáva z dôvodu ohrozovania na živote, psychického týrania, vyhrážania sa zabitím a obmedzovania osobnej slobody, dôvodiac ďalej tým, že so žalovaným sú od februára 2017 bývalí manželia, obývajú spoločnú domácnosť na ulici X. XX, O., kde obaja sú vlastníkami tejto nehnuteľnosti. V spoločnej domácnosti bývajú s ich tromi nezaopatrenými deťmi. Ich manželstvo skončilo na základe obmedzovania osobnej slobody, pretrvávajúceho alkoholizmu a verbálnych útokov. Návrh podala z dôvodu, že dňa 29.10.2017 bola nútená podať trestné oznámenie na žalovaného, nakoľko ju o 19.20 hod. prenasledoval na čerpaciu stanicu Benzinol v Tovarníkoch. Tam sa stretla s kamarátom Y. K., s ktorým sedela v osobnom automobile, prišiel za nimi žalovaný, vyhrážal sa jej zabitím, vulgárne jej nadával, snažil sa ju vytiahnuť z auta. Snažila sa tomuto útoku vyhnúť a odísť autom preč, čomu sa snažil zabrániť tak, že ju ohrozoval svojím vozidlom, pričom jej rozbil spätné zrkadlo a následne ju prenasledoval a ohrozoval jazdou predchádzaním, brzdením a následným cúvaním po celej hlavnej ulici Odbojárov až po Tesco v Topoľčanoch. Kamarát počas jazdy volal na políciu a operátorka ju vyzvala na podanie trestného oznámenia na políciu. Od Tesca išli rovno na políciu. Po príchode na policajnú stanicu jej volala najstaršia dcéra, že žalovaný prišiel domov, v nervovom záchvate telefonoval a vulgárne nadával na žalobkyňu, táto sa ho snažila uklidniť, aby nenadával pred mladšími súrodencami, pretože sa boja a plačú, na čo on na staršiu dcéru zareagoval agresívnym spôsobom, chcel ju udrieť, no ona sa veľmi bála a následne ušla. Na toto upozornenie od dcéry tam poslala policajnú hliadku, ktorá ho priviedla na príslušné policajné oddelenie. Medzitým žalobkyňa vypovedala na polícii vo veci vyššie uvedeného chovania sa žalovaného, kde ju ohrozoval na živote, psychicky týral, vyhrážal sa zabitím a obmedzoval na osobnej slobode, čo je vedené na OO PZ v Topoľčanoch pod ČVS: ORP-604/TO-TO-2017. Na základe uvedených skutočností a obáv o svoj život a život detí navrhla nariadiť požadované neodkladné opatrenie.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že podľa listu vlastníctva č. XXX pre kat. úz. O. žalobkyňa a žalovaný sú vedení ako podieloví spoluvlastníci každý v 1-ici nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. O. parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 203 m² a parc. č. XX záhrady o výmere 148 m², stavby -rodinný dom súp. č. XX na parc. č. XX. Z potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Topoľčany, Obvodné oddelenie PZ v Topoľčanoch pod ČVS: ORP-604/TO-TO-2017 dňa 30.10.2017 vyplýva, že vydalo potvrdenie o vykázaní žalovaného zo spoločného obydľia ohrozenej osoby - U. X. (žalobkyne) podľa § 27a ods.1 Zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov dňa 30.10.2017 o 15.15 hod. za prítomnosti nezúčastnenej osoby na dobu 10 dní. Vykázanie zo spoločného obydľia sa vzťahuje na rodinný dom a príľahlý pozemok na adrese O., ulica X. č. XX/XX na dobu 10 dní. Z obsahu spisu vyplýva, že manželstvo žalobkyne so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.02.2017 č. k. 9P/39/2017-22 a maloleté deti pochádzajúce z manželstva a to M., nar. XX.XX.XXXX, M., nar. XX.XX.XXXX a R., nar. XX.XX.XXXX súd zveril do osobnej starostlivosti matky a otec zaviazaný na platenie výživného.

21. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, dôvodiac tým, že v danom prípade sú dané okolnosti, ktoré odôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov okamžitým zásahom súdu formou neodkladného opatrenia a tým, že žalobkyňa dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia osvedčila. Mal za dôvodné podozrenie z násillia osvedčené zo samotných skutkových tvrdení žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z tej skutočnosti, že dňa 30.10.2017 bolo Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Topoľčany, Obvodné oddelenie PZ v Topoľčanoch ČVS: ORP-604/TO-TO-2017 vydané potvrdenie o vykázaní žalovaného zo spoločného obydľia.

22. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu, z obsahu podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i z pripojených listinných dôkazov dospel k záveru, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie boli splnené podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, preto je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne podľa ustanovenia

§ 387 ods. 1 CSP. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, tak ako sa žalobkyňa podaným návrhom domáhala, za účelom bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, je možné konštatovať naliehavosť takejto úpravy. Žalobkyňa odôvodnila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia skutočnosťou, že žalovaný sa vo vzťahu k nej dopustil násilia tým, že žalobkyňu dňa 29.10.2017 o 19.20 hod. prenasledoval, vyhrážal sa jej zabitím, vulgárne jej nadával, snažil sa ju vytiahnuť z auta, ohrozoval ju svojím vozidlom, pričom jej rozbil spätné zrkadlo a následne ju prenasledoval a ohrozoval jazdou predchádzaním, brzdením a následným cúvaním po celej hlavnej ulici Odbojárův až po Tesco v Topoľčanoch. Žalobkyňa sa v deň tohto incidentu v dôsledku obavy o svoje psychické a fyzické zdravie ihneď domáhala ochrany na polícii a následne dňa 30.10.2017 bolo Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Topoľčany, Obvodné oddelenie PZ v Topoľčanoch ČVS: ORP-604/TO-TO-2017 vydané potvrdenie o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlija na dobu 10 dní. Následne po tomto incidente sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 2.11.2017 domáhala bezodkladnej úpravy pomerov na súde. Žalovaný v podanom odvolaní nepoprel žalobkyňou tvrdenú skutočnosť, že sa žalobkyňi dňa 29.10.2017 vyhrážal zabitím, vulgárne jej nadával (i keď sa to v podanom odvolaní snažil bagatelizovať), nepoprel ani tú skutočnosť, že žalobkyňu dňa 29.10.2017 ohrozoval svojím vozidlom, pričom jej rozbil spätné zrkadlo a následne ju prenasledoval a ohrozoval jazdou predchádzaním, brzdením a následným cúvaním po celej hlavnej ulici Odbojárův až po Tesco v Topoľčanoch. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej právnej veci je daná dôvodnosť úpravy pomerov strán sporu vo forme neodkladného opatrenia, keď žalobkyňa osvedčila naliehavosť takejto požadovanej úpravy a existenciu takých okolností o ohrození telesnej alebo duševnej integrity jej osoby, ktorá si vyžaduje naliehavú úpravu pomerov. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je možné vydať v prípade, ak sú osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď bez okamžitej úpravy pomerov by bolo právo strán ohrozené. V tomto smere vo vzťahu k žalovanému tieto základné atribúty dôvodnosti neodkladnej úpravy vo forme požadovaného neodkladného opatrenia žalobkyňa osvedčila, keď osvedčila aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana a osvedčila, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia bol dôvodne podaný a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobkyňi, ktorá mala vo veci plný úspech náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).